

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1523/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Денић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1533/18 од 24.10.2019. године, у седници одржаној дана 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1533/18 од 24.10.2019. године, у другом ставу изреке, као посебној ревизији.

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1533/18 од 24.10.2019. године, тако што се одбија као неоснована жалба тужене изјављена против пресуде Основног суда у Прокупљу П 2478/2017 од 20.04.2018. године, у делу одлуке о трошковима поступка, па се наведена првостепена пресуда потврђује у делу одлуке о трошковима поступка садржаној у трећем ставу изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 12.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2478/2017 од 20.04.2018. године, у првом и другом ставу изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда, усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да у корист тужиоца, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од 11.04.2014. године до 10.01.2015. године, на основицу у појединачно одређеним месечним износима за сваки месец наведеног периода (висина износа одређена у изреци). У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1533/18 од 24.10.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у првом и другом ставу изреке. У ставу другом изреке, преиначено је

решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1533/18 од 24.10.2019. године, тужилац је, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући побито решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужилац је тужбом од 14.11.2017. године захтевао да се тужена обавезе да уплати припадајуће доприносе пензијског и инвалидског осигурања. Другостепеном пресудом потврђена је пресуда првостепеног суда у делу којим је усвојен тужбени захтев, тужена обавезана да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду ПИО за период од 11.04.2014. године до 10.01.2015. године, а преиначено је решење о трошковима поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепене одлуке којом је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП, прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. става 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да трошкови овог поступка тужиоцу нису били потребни и целисходни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио другостепену одлуку у делу о трошковима поступка тако што је првостепену пресуду потврдио у делу одлуке о трошковима поступка садржаној у другом ставу изреке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у другом ставу изреке.

Одлуку у трећем ставу изреке, Врховни касациони суд донео је применом одредаба чланова 153, 154. и 165. став 2. ЗПП, те је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 12.000,00 динара, и то на име састава ревизије, сходно тарифном броју 16. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић